

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Remedium pro iis qui nimium timent mortem.

[urn:nbn:de:hbz:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:1-48641)

VIII. Cogita multos damnatos ob
nimium amorem erga filios, vel mari-
tos, vel vxores, amicos & cognatos. Cū
igitur incertum sit, num filius, vel ma-
ritus tibi futurus fuerit caussa damna-
tionis, si superuixisset, non habes cau-
sam plangendi.

IX. Cogita illum resuscitandum, &
iterum videndum. Vnde dicit S. Paulus
1. The. 4. *Non contristemini sicut gentes, qua spero*
Eccl. 22. *non habent. Et Ecclesiastic, modicum plora super mortuam.*

X. Considera, fortè eum quem deploras,
esse bono loco de quo lætari debes,
quia poterit orare pro te.

REMEDIVM PRO IIS, QUI
nimium reformidant mortem.

MVLTI ægrè audiunt alios
colloquentes de morte, & re-
formidant de eadem vel cogi-
tare. Quod contingit, vel quia multi
sunt obnoxij peccatis, quæ nolunt dese-
rere, vel quia exiguam fidem habent fu-
turorum, vel certè quia nimium rebus
huius mundi creatis sunt addicti, quas
ægrè deserunt, & ideo illis memoria
mortis grauis est & molesta, quia per
illam etiam inuiti omnia relinquere coguntur.
Tollantur ergo peccata, tollantur
omnis amor inordinatus, & mox
cessabit.

COMMVNIONE. 155

cessabit timor mortis, imo efficietur illis optabilis.

Bonum quoque remedium ad pellendum metum mortis, est sæpè cogitare de morte: Contrarium enim à contrario pellitur. Quò enim quis sæpius mortem ob oculos positam habet, hoc magis à se remouet omnia, quæ amarã reddunt mortem.

S. August. ait bonam vitam nunquam sequi malam mortem. Morere ergo tibi & mūdo ac viue Deo, & mors molestã non erit.

Scriptor quidam asserit Dæmonem laborare vt longius absit à nobis mortis memoria, vt viuamus malè, & postea in morte nos decipiat. Quare nos semper deberemus eam ob oculos habere, ad viuendum bene, vt in morte ipsum decipiamus.

Alius dicit, sicut, qui vult sibi euellere dentem, primùm curat eum dissolui à carne proxima, deinde Commoueri, vt deinde facilè duobus digitis extrahi queat, (nam si ferro vno tractu euellere, magnum efficeret dolorem) sic qui aliquando meditantur de morte, nõ sentiunt tantã difficultatem in ea, cum aduenerit; qui verò nunquam grauissimè anguntur, cum subito è

H. O. vita

vita tolluntur. Quidam itē Doctor inquit, sicut res magnæ, vt palatia, & alia huiusmodi prima vice non fiunt perfecte: sic mors, Dum sit res omnium maxima, quæque semel tantum subeunda est, bene fieri non potest, nisi sapē de ea cogitetur. Duæ res sunt. Vna mori, & hæc omnibus communis est. Altera bene mori; & hæc paucorum est, & tantum Deum timentium, qui reputant se exules in hoc mundo, & frequentem habent mortis memoriam.

1. Cor. 7. S. Paulus monet, vt qui vxorē habent, gerant se, tanquam non habeant, & qui vtuntur rebus huius mundi, perinde se gerant, ac si non vterētur, quasi dicerēt, *Non* debere eos esse nimium addictos rebus mundi, & ne addicti sint, sapē memores sint mortis. Hodie enim viuimus, & cras fortē moriemur. Hodie in figura, & cras in sepultura.

Mors debet esse terribilis infidelib⁹, & ijs qui in gratia Dei non sunt, ac hi sunt, qui nihil audire volunt de morte, & addū, recordatione mortis homines fieri stultos & melancholicos. Illi verò non aduertunt, se repugnare Deo dicēti, *Memorare nouissima tua*, inter que est mors. **Eccl. 7.** Vbi nota memoriam illam esse vtilissimam, quia Dominus mox addit, *Et in*

aturnum non peccabis. Vnde sequitur, hac memoria effici, vt homo longè absit à peccato, ac proinde non stultus, sed sapiens reddatur. Imò qui memoriam illam odit, verè sit stultus, quia deserit Deum, recipit Dæmonem, abiicit coelū, & adhæret terræ. Fugit virtutem, & vitium amplectitur. Renunciat delicijs æternis, pro temporalibus: & cum posset in hoc mundo æquè ac in altero obtinere Paradisum, existendo scilicet semper in Dei gratia, quæ dat pacem, quietem, voluptates & robur, mauult hic accipere arthā inferni, vt rectè dicat Poëta.

Ingenius animis fuga, mors, è carcere caco, Petrarcha.

Æterna affixis carcere deterior. (est)

Magna stultitia est decipere se ipsum, & in animum inducere, non esse aliquando vita excedendum, quod faciunt qui mortis meminisse nolunt. Magnæ ergo prudentiæ est, crebò recordari mortis, ad agendum benè, quamdiu homo valet, & non expectare vsque ad extremum, vti fecerunt virgines fatuæ, quæ repulsam passæ sunt. Vnde scite quidam.

Matth. 25.

Corrigere o mores, ne seras differ in horas.

Nam neſtendo moras, eiſciere foras.

QVID IN HVNC FINEM
quotidie fieri possit.

H 7 POSTV.

POSTULARE gratiam à Deo recordandi mortem, & considerare inter reliqua pūcta quatuor, aut quinque angores, quibus in morte peccatores cruciantur.

2. Reg. 18.

Primus est. Omnes res creatas & amatas deserere. Quæ autē magis inordinate amavit, maiorem illi afferent crucem, ut capilli Absoloni, quibus cum nihil in corpore haberet pulchrius, ijs tamen fuit suspensus.

2. Remorsus conscientia.

3. Demones multi accusantes.

4. Angeli boni deserentes.

5. Iudex iratus; quem tam facile in hoc mundo nobis amicū facere possumus, maxime per usum Sacramentorum, eleemosynas, & alia similia.

Deinde, ubi agnouerimus nos ista flagella meruisse, petere à Deo gratiam, ut omnino vitam nostram emendemus, moriendo mundo, carni, dæmoni, peccato, propriae voluntati, & Domino Deo viuendo. Sic ut hora illa angoribus illis liberati contraria refrigeria inueniamus. Amen.

R. E. M. E.